

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

[Hic ostenditur quomodo licet videantur, non repugnent prædicta. E]

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Quaedam huic sententia videntur adversari.

*Aug. lib. 2.
ad locum
hunc quæri-
te primum
regnum Dei.
Matth. 6.
Tomo 4.
Ibidem in-
ferius.*

*Ibidem pau-
lo inferius.*

Veruntamen huic sententiæ, qua dictum est fi-
delium quasdam rectas voluntates diuerfos fines
fortiri, & tamen ad vnum referri, videtur obviari
quod alibi Aug. admonet, ne scil. nobis duos fines
constituamus, ita inquit in lib. de serm. Dom. in
monte, non debemus ideo euangelizare vt man-
ducemus: sed ideo manducare vt euangelizemus,
vt cibum non sit bonum quod appetitur, sed neces-
sarium quod adiicitur vt illud impleatur. Quæri-
te primum regnum Dei, & hæc omnia adiicientur
vobis. Non dixit, primum quærite regnum Dei, &
deinde, quærite ista, quamuis sint necessaria: sed
ait, hæc omnia adiicientur vobis, id est, hæc conse-
quētur, si illa quæritis, ne cum ista quæritis, illinc
auertamini, aut ne duos fines cōstituatis, vt & re-
gnū propter se appetatis, & ista necessaria propter
illud, ergo propter regnum Dei tantum debemus
operari omnia, non solā vel cum regno Dei mer-
cedem corporalem medicari. Ecce hic apertē dicit,
ne duos fines nobis constituamus, sed vnum tan-
tum, id est regnum Dei, cum suprā dixerit bonas
voluntates alias, & alios proprios habere fines.

*Hic ostenditur quomodo, licet videantur, non repu-
gnent prædicta.*

Hæc autem sibi nō repugnare animaduertit, qui
verbis præmissis simplici oculo diligenter inten-
dit: qui enim dixit, ne duos fines nobis constitu-
amus, sed omnia propter regnum Dei faciamus, ip-
se præmisit, quod debemus manducare vt euang-
elizemus. Cum autem hoc ita faciamus, actionis
illius finem euangelium constituimus, sed & hunc
finem ad regnum Dei referimus. Manducamus e-
nim propter Euangelium, & manducamus & eu-
angelizamus propter regnum Dei. Duos igitur fi-
nes nobis in manducando constituimus. Sed ita
facientes nunquid peccamus? absit. Nam & ipse
sic fa-

sic fa-
mus.
mus,
quor
dicit
da, n
tand
medi
ita q
scil. r
illud
nam,
petin
nequ
merc
mur,
te, &
ralia
dextr
Attē
mini
pera
patre
ergo
omn

So
& in
ter v
do c
quie
lum
tius
vero
volu
scrip
Fini

sic facere suadet, si diligenter eius verba inspiciamus. Cum ergo ait, ne duos fines nobis constituamus, fines in diuersa tendentes intelligi voluit, scilicet quorum alter ad alterum non referatur: ita & cum dicit, propter regnum Dei tantum omnia agenda, nec cum ipso mercedem temporalem meditando, ita intelligendum est, ut non appetendo meditemur cum regno mercedem temporalem, ita quod non propter regnum sed propter se, ut scilicet regnum propter se appetamus, & ista propter illud sicut ipse docet. Si enim petimus vitam eternam, petimusque etiam temporalia a Deo, sic appetimus propter vitam eternam, non offendimus, neque sinistra tunc scit quid faciat dextra, quia mercedem temporalem non propter se meditamus, sed propter regnum Dei, ut sit leua sub capite, & dextera in amplexu. Alioquin si haec temporalia propter se quaerimus sicut aeterna, miscetur dextrae sinistra. Ideoque cum Dominus dixerit: Attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus, videamini ab iis: alibi ait: Sic luceant opera vestra bona coram hominibus, ut glorificent patrem vestrum qui in caelis est. Propter Deum ergo omnia facienda sunt, ut omnia quae facimus, omniumque fines ad eum referamus.

Quomodo intelligendum sit illud. Ne duos fines constituamus nobis.

Luc. 12. d.

Matth. 6. a.

Cant. 2. a.

Ibidem,

Matth. 6. a.

Matth. 3. b.

De differentia voluntatis, intentionis, & finis. F

Solet etiam quaeri, quid distet inter voluntatem & intentionem, ac finem. Ad quod dici potest, inter voluntatem & finem certo atque euidenti modo distingui, quia voluntas est qua volumus aliquid: Finis vero voluntatis est, vel illud quod volumus, per quod impletur ipsa voluntas, vel potius aliud propter quod illud volumus. Intentio vero interdum pro voluntate, interdum pro fine voluntatis accipitur, quae diligens ac pius lector in scriptura ubi haec occurrunt, discernere studeat. Finis ergo voluntatis est delectatio bona vel mala,

